

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1992-1993

4 MAART 1993

ONTWERP VAN DECREET

**houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest,
van het administratief toezicht op de gemeenten**

AMENDEMENTEN

1. AMENDEMENT

**voorgesteld door de heren W. Demuyt, P. Tant,
M. Van der Poorten, E. Vankeirsbilck, L. Pierco
en M. Van houtte**

Artikel 8

**In § 1, aan het tweede lid de woorden „, de gemeenteover-
heid gehoord” toevoegen.**

VERANTWOORDING

Indien de bestendige deputatie zelf, zonder enige ruggespraak met de gemeentelijke overheden, maatregelen neemt om het begrotings-evenwicht te herstellen, wordt de gemeenteraad niet in de mogelijkheid gesteld om zelf die maatregelen te nemen die het best passen in het gemeentelijk beleid. Dit betekent een aantasting van de gemeentelijke autonomie, hetgeen dient te worden vermeden.

W. DEMUYT

P. TANT

M. VAN DER POORTEN

E. VANKEIRSBILCK

L. PIERCO

M. VAN HOUTTE

Zie :

280 (1992-1993)

- Nr. 1 : Ontwerp van decreet
- Nr. 2 : Amendementen

II. AMENDEMENTEN

voorgesteld door de heren L. Pierco en M. Van houtte

Artikel 12

In het tweede lid op de laatste regel het woord „vijftig” vervangen door het woord „dertig”.

VERANTWOORDING

Een termijn van dertig dagen is zeker voldoende in geval van begrotingswijzigingen. De begrotingswijzigingen gebeuren meestal in de tweede helft van het jaar waardoor het belangrijk is dat ze binnen een korte termijn uitvoerbaar zijn.

In vele gevallen zijn de begrotingswijzigingen trouwens interne herschikkingen op de basisallocaties zonder dat aan het geheel van de begroting wordt geraakt.

Artikel 13

Dit artikel weglaten.

VERANTWOORDING

Dit amendement komt tegemoet aan de opmerkingen van de Raad van State : Wanneer de bestendige deputatie, met toepassing van artikel 256 van de nieuwe gemeentewet, beslist over de verdeling van de verplichte uitgaven over verscheidene gemeenten, treedt zij niet op als toezichthoudende overheid, maar doet zij uitspraak over een geschil.

Het openstellen van een beroep tegen dergelijke beslissing is derhalve een aangelegenheid die, overeenkomstig artikel 93 van de Grondwet, tot de bevoegdheid van de nationale wetgever behoort.

Artikel 14

Het woord „Executieve,, telkens vervangen door het woord „provinciegouverneur”.

VERANTWOORDING

In de Memorie van Toelichting wordt het rechtstreeks toezicht door de Executieve verantwoord door het feit dat het gaat om gemeenteraadsbesluiten met een bijzondere belangrijke en in de tijd langdurige invloed op de gemeentelijke financies. Dit motief is een extra reden om bij dergelijke belangrijke beslissingen het administratief toezicht in twee stappen te organiseren. In alle gevallen moet het administratief toezicht eerst gebeuren op het provinciale niveau. Dit is nodig enerzijds omwille van de eenvormigheid en de duidelijkheid en anderzijds omwille van het feit dat er bij een rechtstreeks goedkeuringstoezicht door de Executieve geen beroepsmogelijkheid meer is voor de gemeentebesturen binnen het administratief toezicht.

Artikel 15

Op de derde en vierde regel de woorden „naar de Executieve en” weglaten.

VERANTWOORDING

De kennisgeving aan de Executieve mag in deze worden geschrapt. Gelet op de responsabilisering van de gemeentebesturen, mag men er vanuit gaan dat het beroep de uitzondering is. Het is dan ook voldoende dat de besluiten aan de Executieve worden meegedeeld in geval er beroep wordt ingesteld.

Artikel 16

In fine van het eerste lid de zinsnede „naar de gemeenteverheid, naar de gemeenteontvanger en naar de Executieve” vervangen door de zinsnede „naar de gemeenteverheid en naar de gemeenteontvanger”.

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij het amendement op artikel 15.

Artikel 20

Paragraaf 2 weglaten.

VERANTWOORDING

Dit amendement komt tegemoet aan de opmerkingen van de Raad van State : De bepalingen die verband houden met het statuut en de verantwoordelijkheid van de ontvangers behoren tot de begrotings-, de financiële en de boekhoudkundige voorschriften en dus tot de organieke regeling van de gemeenten, voor welke regeling de nationale overheid bevoegd is gebleven (zie onder meer de artikelen 136, tweede lid, en 239 van de nieuwe gemeentewet).

Artikel 22

Het woord „Executieve” telkens vervangen door het woord „provinciegouverneur”.

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij het amendement op artikel 14.

Artikel 26

A. In het eerste lid op de vierde regel de woorden „naar de Executieve en” weglaten.

B. In het tweede lid op de vijfde regel de woorden „naar de Executieve” weglaten.

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij het amendement op artikel 15.

Artikel 27

Paragraaf 4 weglaten.

VERANTWOORDING

Dit amendement komt tegemoet aan de opmerkingen van de Raad van State : De regeling van het financieel beheer van gemeentebedrijven maakt echter deel uit van de organieke wetgeving op de gemeenten en behoort derhalve, voor zover het niet gaat om de uitoefening van een toezicht op de beslissingen welke de gemeenten ter zake nemen, tot de bevoegdheid van de nationale wetgever.

De beslissingen ter zake (oprichting, afschaffing enz. . .) dienen, onverminderd de regelingen welke de nationale wetgever zou uitvaardigen, volledig aan de gemeenten te worden overgelaten.

Artikel 28

Het tweede en derde lid vervangen door wat volgt :

„Door middel van een aanplakbiljet wordt de lijst van de besluiten van de gemeenteraad bekendgemaakt die een be-

knopte omschrijving van de daarin geregelde aangelegenheden omvat. De aanplakbrief vermeldt tevens de agenda van de raadszitting, de duur en de plaats waar de lijst ter inzage ligt van het publiek. ”.

VERANTWOORDING

Voor alle duidelijkheid en conformiteit met artikel 112 van de nieuwe gemeentewet, dienen het tweede en derde lid beter te worden gelibelleerd.

Artikel 29

Het laatste lid weglaten.

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij het amendement op artikel 15.

Artikel 30

A. In § 1 op de vierde regel de woorden „of het algemeen belang schaadt” weglaten.

B. 1. In hoofdde : :

In § 4 op de vijfde regel de woorden „of het algemeen belang schaadt” weglaten.

VERANTWOORDING

De toezichthoudende overheid kan volgens dit artikel ook optreden op grond van de vrijwaring van het algemeen belang, wat echter steeds controversieel is geweest. Deze grondslag laat de toezichthoudende overheid toe op te treden als zij meent een belang te moeten vrijwaren dat van een andere orde is dan het gemeentelijk belang. Dit betekent dat een onbeperkt opportuniteitstoezicht wordt ingevoerd.

Het is wenselijk de term „algemeen belang” weg te laten, gelet op het feit dat er in de rechtsleer en rechtspraak geen eensgezindheid bestaat omtrent het begrip algemeen belang.

Daardoor wordt alleen het wetmatigheidstoezicht nog overgehouden. De toetsing van de wetmatigheid van de gemeentelijke besluiten houdt ook in dat de toezienende overheid deze toetst aan de beginselen van behoorlijk bestuur. De beginselen van behoorlijk bestuur zijn in feite rechtsbeginselen gegrond op grondwet, wet of constante rechtspraak en behoren dus in wezen tot het wettelijkheidstoezicht (deze stelling wordt zowel door de Raad van State als door de rechtsleer aanvaard).

2. In bijkomende orde :

Paragraaf 4 weglaten.

VERANTWOORDING

De rechtstreekse vernietigingsmogelijkheid druist in tegen het principe van de responsabilisering van de lokale besturen. Het administratief toezicht moet in eerste instantie gebeuren op provinciaal niveau.

Dit komt de eenvormigheid en rechtszekerheid ten goede. Anderzijds is er door het rechtstreeks optreden vanwege de Executieve geen beroepsmogelijkheid meer voor de gemeentebesturen.

Het is een elementair recht om na de uitoefening van het administratief toezicht in eerste aanleg nog te beschikken over een beroepsmogelijkheid binnen het administratief toezicht.

C. Paragraaf 5 weglaten.

VERANTWOORDING

Het algemeen belang valt samen met de belangen van de hogere overheid. Dit is een opportuniteitstoezicht invoeren dat veel verder gaat dan artikel 108, 6° van de Grondwet bedoelt met „schaden van het algemeen belang”. Het is niet wenselijk het algemeen beleid of de belangen van de hogere overheden gelijk te stellen met het algemeen belang. In de Memorie van Toelichting wordt gesteld dat de gemeenten moeten worden erkend als „partners in een gezamenlijk overheidsbeleid”. Dit onderstelt dat ook de hogere overheid wel eens in strijd kan zijn met het „algemeen belang”.

Het is onaanvaardbaar dat het belang van een hogere overheid automatisch belangrijker zou zijn dan dat van het lokale bestuur, want ook de hogere overheid kan haar eigen belang laten primeren op het algemeen belang.

Bij dergelijke belangentegenstelling kan het toch niet dat de gemeentelijke overheid aan het korste eind trekt omdat de toezichthoudende overheid op grond van het „zogenaamde algemene belang” zijn belang kan doordrukken. In dergelijke gevallen moet er in het kader van „gezamenlijk overheidsbeleid” een partnerrelatie zijn in plaats van een toezichtsrelatie.

Artikel 31

In het eerste lid op de tweede regel het woord „provinciebestuur” vervangen door het woord „provinciegouverneur”.

VERANTWOORDING

Om in overeenstemming te zijn met de artikelen van hoofdstuk V, vooral dan met artikel 29, waarnaar verwezen wordt, dient het provinciebestuur vervangen te worden door de provinciegouverneur.

Artikel 35

In 3° op de tweede regel de woorden „,38 en 39” weglaten.

VERANTWOORDING

Dit amendement komt tegemoet aan de opmerkingen van de Raad van State : Rekening houdend met de verdeling van de bevoegdheden tussen de nationale overheid en de Gewesten wat de organieke wetgeving van de gemeenten betreft, komt het de Gewesten niet toe nationale bepalingen op te heffen die vreemd zijn aan de organisatie van het toezicht op de gemeenten.

Het is derhalve niet mogelijk bij decreet de bepalingen van de artikelen 38 en 39 van het besluit van de Regent van 18 juni 1946 betreffende het financieel beheer van de gemeentebedrijven op te heffen.

L. PIERCO

M. VAN HOUTTE
